

УЗБУДЉИВА ОДЛУЧНА ИГРА

С. к. 1913 – МИТИЋ 2:0 (1:0)

С. к. 1913: Ловрић, – Шплајт, Летровић Павле, – Ђајић, Ћурђевић, Ћирић, – Панић, Аца Петровић, Рајлић, Савић, Атанацковић.

Митић: Мијатовић, – Вујовић, Стојановић, – Петровић Ј, Кашанин, Раданов, –, Петровић П, Вовес, Џепина, Кајгановић, Јездимировић.

Стрелци: Панић у 15 минути првог полувремена.

Судија: Петар Мркобрада.

Игралиште С. К. 1913. Гледалаца око 3.000. Време сунчано.

Свечана предаја пехара

Иако је С. К. 1913 водио с 2:0, Бора Поучки, члан управе С. к. 1913, устручавао се да донесе пехар који се налазио на игралишту, негде у клупској кући.

– Нека, нека још мало, – објашњавао је својим пријатељима, – још није сигурно да је наш ...

Тек на неколико минута пред крај игре, када више није било времена да се резултат промени у корист БСК-а, односно Митића, донесана је велика кутија с пехаром у почасну ложу, одакле је дародавац Драгољуб Јовановић, претседник Београдске општине, пратио игру. У почасној ложи запажени су још потпретседник општине Милићевић и Илија Паранос, шеф епецијалне полиције.

Када је утакмица завршена, играчи су се постројили пред главном трибином. Претседник општине сишао је на терен у пратњи чланова управе С. к. 1913 и после срдечног поздравног говора предао је врло леп, позлаћен пехар капитену тима „црвено-белих“ Аци Петровићу, а затим је сваком играчу појединачно честитао на лепом успеху што је публика поздравила дугим и о душевљеним плјескањем.

Само петнаест минута трајала је неизвесност

Првих четврт сата игра је била веома занимљива и лепа. Још одмах у почетку „црвено-бели“ су наметнули противнику врло оштар темпо и настојали су да што пре реше судбину пехара.

Неизвесност је трајала петнаест минута. А тада је Аца Петровић неочекивано избио напред, пробио се кроз одбрану и вратио лопту пред гол. Рајлић је стајао окренут леђима вратару, зауставио је лопту и добацио је напред ка слободном Панићу. Мало десно крило С. к. 1913 залетело се и шпицом убацило лопту у мрежу. Вратар се бацио, али је лопта испод њега прешла гол линију.

Ових првих четврт сата, када је неизвесност мучила присталице „црвено-белих“, гледаоци су живо учествовали у игри, плјескали, галамили, преживљавали сваки моменат борбене и живе утакмице.

Када је, међутим, постигнут први гол темпо игре почео је нагло да опада и утакмица је знатно изгубила од своје дражи. Судбина пехара била је решена и то је знатно утицало на играче С. к. 1913 који су почели да играју лежерно, без полета, пружајући све чешће могућност противнику да их изненади. Лоша навала Митића није успела да искористи ову слабост свога противника као што је то недавно Витезу пошло за руком.

Могло је да буде сасвим другојачије...

Да је Џепина био мало пажљивији, резултат ове утакмице могао је да испадне сасвим другојачије, јер се већ у трећем минуту Митићу пружила идеална прилика да савлада Ловрића.

Комбинација је дошла с левог крила, које је вешто убацило лопту у центар, пред сам гол... Тамо се нашао Џепина. Уместо да снажно шутира у противничку мрежу он је подметнуо ногу тако да је, лопта одскочила од ње и полетела у сам угао. Али Ловрић се овоме надао и у лепом паду успео је да спасе свој гол.

Мада је Ловрић изванредно интервенисао у овој тешкој ситуацији он би био немоћан да је шут био нешто јачи. Али Џепина је изгледа био збуњен и зато није умео да искористи овако повољну шансу.

Можда Митић ипак не би победио, али би се игра сасвим другојачије развијала да је С. к. 1913 примио већ у трећем минуту гол.

Кад судија не верује својим очима

Петар Мркобрада задовољио би потпуно да није направио једну крупну погрешку. Приликом једне акције Митића Павле Петровић је зауставио лопту у казненом простору рукама. Судија је видео прекршај и свирао је. Кад је пришао ближе запазио је да се прекршај догодио у казненом простору и сигурно му није било пријатно да досуди најстрожију казну једанаестерац. Тада се сетио свога помагача с аут линије, који је опет, био врло ревносан, утрчао је у игралиште и показао да се прекршај догодио на бековској линији.

Ма да је знао да није било тако. Петар Мркобрада је прихватио ову услугу свога колеге као дар с неба. Уместо једанаестерца досудио је казнени ударац са 16 метара! Извадио је, дакле, лопту два до три метра из казног простора, да би само избегао најстрожију казну.

Тиме је учинио велику услугу С. к. 1913, али је много наудио себи. Казнени параграфи већ се претећи витлају око њега...

Неколино узбудљивих момената

Да С. к. 1913 није поклекнуо пред самим циљем много је заслужан Ловрић. Он није имао нарочито много посла, али су лопте, које су биле упућене на његов гол, биле врло опасне и прецизне.

Најлепшу параду у првом полувремену Ловрић је извео пред сам крај, у 43. минути. Џепина је с даљине од двадесет метара неочекивано пуцао врло снажним ударцем. Лопта је летела ка самом горњем, левом углу. Ловрић се налазио у повољном положају, стајао је више на левој него ли на десној страни, тако да када је „запливао“ кроз ваздух, успео је да у последњем моменту одбаци лопту у корнер.

И пред голом вратара Мијатовића било је неколико узбудљивих ситуација. Једном је Вујовић уопео да главои спасе сигуран гол. Избацио је лопту, такорећи из гола, када је изгледало да је катастрофа неиабежна.

„Кикс“ – гол

На необичан начин постигнут је други гол за С. к. 1913.

Атанацковић је побегао беку, али се није налазио у повољној ситуацији да пуца. Зато је вратио лопту натраг пред гол, где се налазио Рајлић, кога су чували Вујовић и још један играч Митића. Обојица су мислили да се Рајлић налази у офсајд позицији и зато нису интервенисали. То би се љуто осветило.

Рајлић је намеравао да страшним шутот пробије мрежу. Његов покрет ноге није, међутим, био добро прорачунат. Лопта је само окрзнула ципелу и полако се котрљала по земљи...

– Уууух! – вриснули су навијачи „црвено-белих“.

Било је, међутим суђено да Митић прими још један гол. Лопта се лагано откотрљала у сам угао, на запрепашћење вратара и изненађених гледалаца.

Био је то стопроцентни, „кикс“ гол!

ЉУБОМИР ВУКАДИНОВИЋ